

el Periòdic BUSINESS

L'ACTUALITAT ECONÒMICA DEL PRINCIPAT

Jaime Mesas
Pàg ► 2

Consultori fiscal

Àlex Fusté
Pàg ► 3

Segur d'un mateix

En joc: Trumponomics 1-New Normal 0

Jordi Riera
@AndbankES

Senior Portfolio Manager

Poc després de la crisi de Lehman, es va estendre entre la comunitat inversora el terme de 'New Normal', o la nova normalitat. És un concepte associat al famós gestors de bons, Bill Gross i Mohamed El-Erian, que intentaven definir les circumstàncies econòmiques que envoltarien l'economia global a partir del 2009.

Bàsicament, així com el terme de 'Goldilocks' es va fer famós per identificar l'època daurada del capitalisme amb una inflació sota control, un entorn regulador lax i un increment del volum del sector financer i l'ús de derivats, el 'New Normal' hauria de venir marcat just pel contrari, i caracteritzat per un retorn esperat de tots els actius financers molt més baixos que les dues dècades passades.

Aquesta visió es basava en un entorn de creixement per sota de la mitjana dels últims anys, sota la premissa d'un despalanquejament massiu del sector privat, un augment de la regu-

lació del sector financer i una pressió econòmica cap a la "desglobalització".

El cert és que la ingent expansió monetària liderada per la Reserva Federal als EUA a través dels programes

de compra de deute anomenats 'quantitative easing', després de la crisi del 2008 i seguida per la resta dels bancs centrals, ha alimentat un entorn de tipus d'interès extremadament baixos.

El Japó, amb taxes d'inflació que van fregar gairebé el 0%, la crisi de deute perifèric a Europa i la desacceleració econòmica mundial, entre d'altres, han justificat aquestes polítiques

a les principals economies desenvolupades.

Això ha provocat un impacte molt rellevant en l'assignació dels recursos financers de les empreses. Hi ha una percepció fonamentada d'una elevada ineficient assignació de recursos cap a activitats i negocis poc productius condicionada per aquesta immensa quantitat de diners que han fluït als mercats financers. Un clar exemple és l'augment de recompra d'accions per part de moltes companyies cotitzades.

Però aquesta circumstància també ha provocat una reassignació cap a actius amb un nivell de risc més elevat dels recursos financers dels individus que han intentat mantenir retorns si-

La ingent expansió monetària liderada per la Reserva Federal ha alimentat un entorn de tipus molt baixos

milars als de l'època pre-crisi. La realitat actual ha acabat generant una oblitada rebaixa en les expectatives dels retorns potencials i una certa disrupció del clàssic binomi risc/retorn a la cartera dels inversors.

Segueix a la pàgina següent»

Pàg ► 3

Negociació perquè els bancs tinguin el passaport europeu

El passaport permetrà als bancs operar sense restriccions a la Unió Europea

Pàg ► 4

El casino tindrà un ampli ventall de jocs a implantar segons els clients

L'operador del casino podrà definir la seva cartera de jocs en funció dels clients als quals vulgui atreure

Pàg ► 4

L'intercanvi automàtic culmina el camí cap a la transparència

L'ABA creu que amb l'intercanvi automàtic es compliran tots els estàndards de transparència

Pàg ► 4

El 'Black Friday' fa que les rebaixes d'hivern comencin una setmana més tard

Aquest any s'endarrereix una setmana el període, en relació amb l'any passat, per evitar competir amb el 'Black Friday'

ANDBANK
Private Bankers

Campanya Regal

A Andbank trobaràs el teu regal

Apropa't a la teva oficina i descobreix el nou catàleg

Aquesta campanya va dirigida als residents al Principat d'Andorra en general i no està dissenyada per a cap col·lectiu específic. Aquesta promoció està subjecte a l'aportació de diner nou i vinculada a la permanència mínima d'un any. Campanya vàlida fins al 15 de gener de 2017. La selecció de regals dependrà de l'import de l'aportació o d'inversió en els fons indicats. Les condicions de la campanya estan a la seva disposició a qualsevol de les nostres oficines d'Andbank.

«Ve de la pàgina anterior»

La distribució d'actius clàssica ha quedat en entredit, després de més de 30 anys de guanys pràcticament sostinguts dels actius de renda fixa. Especialment estrambòtic és el cas dels individus que inverteixen en divisa EUR. En els últims anys, el deute dels principals governs amb una percepció més baixa de risc s'ha situat pràcticament a l'alçada del 0% o fins i tot per sota, com en el cas d'Alemanya i Suïssa. Això posa en dubte la capacitat d'aquests actius per descorrelacionar o reduir el risc global d'una cartera. La construcció d'una proposta d'actius conservadora s'ha convertit en una tasca pràcticament de dimensions titàniques i descoratjadora, amb expectatives de retorn ínfimes seguint les pautes del disseny clàssic.

Ens situem ara en el passat 8 de novembre on vam viure un dels majors repunts dels últims anys de la corba de tipus d'interès dels EUA. De fet, no havíem vist res semblant des de l'anunci de la fi de les polítiques d'expansió monetària per part del sr Bernanke l'abril del 2013. El bo a 10 anys del tresor americà ha arribat al 2,35% a les últimes sessions des del mínim de l'1,32% del 6 de juliol d'aquest mateix any, l'equivalent a una caiguda de més del 7%. L'impacte al mercat de bons global ha estat immediat i ha provocat la major caiguda en un període de dues setmanes dels últims 26 anys.

Si sembla que l'escenari de fons no ha canviat, perquè s'ha produït aquesta caiguda tan brusca de la renda fixa? La victòria de Donald Trump a les

eleccions americanes ha servit d'excusa per alimentar una venda massiva al mercat de bons i ha obert les portes a un gir del 'status quo' actual. Tot i que, de moment, no s'esperen canvis massa significatius per part de la FED en termes de política monetària, el mercat ha descomptat el millor escenari de les polítiques fiscals anunciades per la nova administració republicana. És a dir, un increment de la despesa governamental amb l'objectiu d'activar el consum i l'economia domèstica. Això també ha provocat un repunt, de moment, de les expectatives d'inflació.

Haurem d'afrontar un repte tant o més complex: sortir de l'espiral de dependència d'injecció monetària i recuperar la normalitat

Ja s'han viscut situacions de repunt dels tipus d'interès amb anterioritat, i la veritat és que no hi ha prou elements per saber si ens trobem davant un canvi de cicle. El món segueix creixent a un ritme baix, i serà difícil generar inflació. Sinó, que li preguntin al primer ministre japonès...

El què sí és probable és que es mantingui la incertesa, i un període d'espera per esbrinar si encara hi ha actius que s'han d'ajustar a un preu nou més adequat a un canvi real de les expectatives que s'han generat.

Certament s'obrirà una finestra per a què els inversors, i en concret alguns agents importants de mercat com els

plans de pensions i asseguradores, puguin tornar a recuperar les inversions de renda fixa a llarg termini com a element central. Això els hauria de permetre novament compensar les seves obligacions amb un marge d'actuació més ampli sense haver d'incrementar el risc amb actius menys ortodoxos, i també per a què les entitats financeres puguin iniciar un nou cicle del negoci financer clàssic aprofitant l'increment del diferencial entre el curt i el

llarg termini, és a dir, de la pendent de les corbes de tipus d'interès.

Tot sembla indicar que en algun moment haurem de sortir d'aquesta perversió d'expansió monetària gairebé infinita. Però sembla que encara som lluny d'una normalització. Potser viurem en aquesta 'New normal' com diuen durant força temps. El que sí sabem és que si no es produeix un canvi de fons d'aquest entorn l'inversor seguirà obligat a prendre més riscos per

obtenir retorns significatius. Són les conseqüències d'haver mantingut tant de temps unes polítiques monetàries extremadament laxes.

Probablement els bancs centrals van evitar el col·lapse del sistema, però ara haurem d'afrontar un repte tant o més complex: sortir de l'espiral de dependència d'injecció monetària i intentar recuperar, si és possible, la veritable normalitat del sistema econòmic i financer.

Consultori fiscal

Jaime Mesas

Partner | Tax & Corporate Services

Aquesta setmana volem compartir amb els lectors l'entrada en vigor de les modificacions previstes per a l'Impost sobre Societats en el Projecte de llei de règim fiscal de les operacions de reorganització empresarial i de modificació de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'Impost sobre societats; de la Llei 5/2014, del 24 d'abril, de l'Impost sobre la renda de les persones físiques; de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari; de la Llei 20/2007, del 18 d'octubre, de societats anònimes i de responsabilitat limitada, i de la Llei 21/2006, del 14 de desembre, de l'Impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries (d'ara en endavant, el Projecte de Llei).

Específicament, la disposició final primera prevista en aquest Projecte de Llei conté determinades modificacions de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'Impost sobre Societats, encaminades a prevenir certes pràctiques fiscals que, al llarg dels anys en què aquest impost ha estat vigent, s'han identificat com a potencialment abusives o generadores de situacions de desimposició i que requereixen mecanismes legals específics

per contrarestar-les.

En particular, les mesures introduïdes inclouen:

1. Un nou supòsit de despeses no deduïbles per tal d'evitar que els obligats tributaris, juntament amb persones o entitats vinculades, aprofitin o explotin asimetries normatives (tant si són causades per una qualificació fiscal de les operacions diferent com simplement per una nul·la o mínima tributació de les rendes) que donen lloc a una erosió de les bases de tributació andorranes.

2. Una limitació a la transmissió de societats amb pèrdues fiscals quan es tracti d'entitats que han estat inactives durant un cert període de temps o a les quals se'ls dona una nova activitat.

3. La limitació de l'aplicació de l'exempció per evitar la doble imposició als casos en què les rendes hagin suportat, efectivament, una doble imposició, excloent de l'abast de l'article les rendes que no hagin tributat prèviament o que no hagin suportat un determinat nivell mínim de tributació.

4. Una limitació a la deduïbilitat de

l'amortització en relació amb immobles adquirits a persones o entitats que no hagin tributat a un tipus del 10% en la seva transmissió.

La Disposició final sisena del Projecte de Llei estableix que «aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de ser publicada al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra».

Tanmateix, les seves disposicions seran aplicables en els termes següents:

- a) Els articles 1 a 17 i les disposicions finals tercera, quarta i cinquena seran aplicables en relació amb les operacions acordades a partir de la seva entrada en vigor.

- b) Les disposicions derogatòries i les disposicions finals primera i segona seran aplicables als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener del 2017.

No obstant això, les modificacions previstes pels apartats 8 i 10 de la disposició final primera d'aquesta Llei seran efectives des del moment en què tingui lloc l'admissió a tràmit i publicació en el Butlletí Oficial del Consell General del Projecte de llei, i les modificacions previstes pels apartats 5 i 11 de la disposició final primera d'aquesta Llei seran aplicables en relació amb les transmissions d'immobles o de participacions en el capital social o drets de vot, respectivament, que hagin tingut lloc des del moment en què tingui lloc l'admissió a tràmit i publicació en el Butlletí Oficial del Consell General del Projecte de llei».

D'acord a l'establir a l'apartat b) de la Disposició final sisena, es determina que les modificacions previstes a la disposició final primera als apartats 8 i 10, modificacions esmentades en els punts 1 i 2 anterior, serien efectives des de el moment en què tingui lloc l'admissió a tràmit i publicació del Butlletí Oficial del Consell General el Projecte

de Llei, aquesta data va ser el 13 d'octubre del 2016.

Tanmateix, al propi apartat b) de la Disposició final sisena, es determina que les modificacions previstes pels apartats 5 i 11, esmentades en els punts 3 i 4 anterior, serien efectives amb les transmissions d'immobles o de participacions en el capital social o drets de vot, respectivament, que hagin tingut lloc des del moment en què tingui lloc l'admissió a tràmit i publicació en el Butlletí Oficial del Consell General del Projecte de llei, aquesta data va ser el 13 d'octubre del 2016.

És d'interès, doncs, analitzar l'àmbit temporal d'aplicació de les normes tributàries.

En aquest sentit l'apartat primer de l'article 9 de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari (en endavant, LBOT) estableix que les «les normes tributàries entren en vigor d'acord amb allò que es disposi amb caràcter general per a la vigència de les normes, si en les lleis respectives de cada tribut no es disposa altrament».

Atès l'apartat segon de l'article 9 de la LBOT, «les normes tributàries no tenen efecte retroactiu. S'apliquen als tributs que no tenen període impositiu meritats a partir de la seva entrada en vigor, i a la resta de tributs a partir del principi del període impositiu que s'iniciï un cop hagin entrat en vigor».

Per tant, seria d'esperar que el legislador durant el tràmit parlamentari adequés l'àmbit d'entrada en vigor de la disposició final primera del Projecte de Llei a l'establir a la LBOT.

Com a conseqüència, les modificacions de la Llei de l'Impost sobre Societats s'aplicarien als períodes impositius següents un cop entri en vigor la llei, és a dir, si la llei entrés en vigor al 2015 s'aplicarien per als períodes impositius de l'Impost sobre Societats que s'iniciessin amb posterioritat al 2015.

Negociació amb la UE per al passaport europeu per als bancs

Un expert considera que l'acostament a la Unió Europea ha d'implicar l'homogeneïtzació del marc normatiu del país

El ministre Portaveu, Jordi Cinca, ha confirmat que l'obtenció del passaport europeu, que permetrà als bancs operar sense restriccions a la Unió Europea, és un dels objectius de la negociació de l'acord d'associació amb la UE. El ministre ha indicat que no és una petició explícita del sector, sinó un «objectiu compartit», i ha afegit que és una aspiració «legítima i compartida», tenint en compte que l'Acord Monetari ha fet que la plaça bancària ja hagi adoptat tot el cabal comunitari financer. Pel que fa al lliure establiment d'entitats foranes al país, Cinca ha dit que l'acord d'associació «no ho comporta explícitament» però ha admès que cal «ser coherents» i que, per tant, caldria acceptar «una certa reciprocitat».

Cinca ha explicat que ell mateix va transmetre al cap negociador de la Unió Europea, Thomas Mayr-Harting, durant la seva visita a Andorra, que un dels objectius de la negociació de l'acord d'associació és aconseguir que els bancs andorrans puguin disposar de l'anomenat passaport europeu, per poder obrir sucursals i prestar els seus serveis sense

restriccions als països de la Unió Europea.

El ministre ha recordat que ja fa anys que el sector financer s'està adaptant a la normativa europea, tant per l'Acord Monetari com per l'assumpció dels compromisos a nivell de transparència fiscal i cooperació o la normativa en matèria de supervisió i regulació, de manera que «una entitat andorrana està subjecta pràcticament a la mateixa normativa que qualsevol entitat europea». En aquest sentit, Cinca ha dit que li sembla raonable pensar que la contrapartida ha de ser que, en un escenari d'implantació de les quatre llibertats, també els bancs puguin comercialitzar els seus productes en el conjunt de la UE.

Cinca no ha avançat quin és el posicionament de la Unió Europea en relació a aquesta demanda, justificant que es tracta d'una qüestió encara molt preliminar i que s'abordarà en un altre estadi de la negociació.

Pel que fa a la possibilitat que l'acord d'associació també impliqui el lliure establiment de bancs forans al país, Cinca ha indicat que l'acord «no ho comporta explícitament», però ha admès que «evi-

Jordi Cinca

dentment hem de ser coherents», ja que si volem que les entitats andorranes operin a fora, «això vol dir que acceptes, ni que sigui amb matisos, una certa reciprocitat».

D'altra banda, el procés d'acostament d'Andorra a la Unió Europea ha d'implicar l'apropament al funcionament de les diferents agències reguladores que assessoren i fixen el funcionament de mul-

titud de matèries i serveis en els països d'aquest àmbit econòmic. Aquesta és una de les principals conclusions del doctor en ciència política, Jacint Jordana, ha impartit la conferència 'Les agències reguladores, una perspectiva comparada i de la Unió Europea' a l'Ambaixada espanyola. A la conferència, on hi ha estat present el ministre de Finances, ha aclarit que aquesta circumstància «no vol dir que hi hagi matisos i petites diferències» entre els estats i que serà la negociació amb la UE la que fixi aquestes particularitats.

La conferència ha despertat un interès notable per part d'un divers grup de consellers generals i representants del país. En la seva introducció, l'ambaixador d'Espanya a Andorra, Manuel Montobbio, ha assenyalat la importància de les agències reguladores i el seu creixement en els darrers anys, desplegant un cos normatiu important que els estats de l'espai econòmic europeu han adoptat.

Segons ha explicat l'expert en ciència política, les agències reguladores són organismes internacionals que ofereixen a les institucions i països de la UE coneixements en matèries com l'alimentació, els medicaments, productes químics, educació, justícia, seguretat en el transport, drets fonamentals o serveis als ciutadans i les empreses. El desenvolupament de les agències reguladores en els darrers anys a la Unió Europea ha estat molt important i van des d'una Agència Europea de Seguretat Aèria (AES) a una Agència Europea de Control de la Pesca (EFCA), l'Autoritat Bancària Europea (ABE) o l'Agència Europea de Medicaments.

Segur d'un mateix

Alex Fusté
@AlexfusteAlex

Economista en cap
del Grup Andbank

Diuen que cal estar segur d'un mateix quan prens una decisió d'inversió. Bé, hi han persones immutament segures de sí mateixes, però aquests casos els acostuem a trobar solament entre els alemanys, els francesos i els anglesos; el que teòricament situa a la resta d'europeus en la categoria de 'no aptes' per a l'activitat de la inversió financera. L'alemany se sent segur de sí mateix, perquè coneix la ciència que ell mateix ha inventat i que per a ell és la veritat absoluta. El francès se sent segur perquè se sap fascinant intel·lectual i físicament als ulls dels altres. L'anglès té fe cega en sí mateix per pertànyer al país més civilitzat del món i sap que tot el que fa com a anglès està bé. La resta no estan mai segurs de si mateixos, perquè o bé s'emocionen, o no saben ni volen saber, o s'obliden fàcilment. Sent doncs, conscient d'aquest clar desavantatge, m'aventuraré a respondre a la pregunta que molts de vostès m'han fet, després de l'acompliment erràtic dels mercats i el seu entrebanc durant l'inici de setembre d'aquest any.

Quan pregunto als agents que operen al mercat per la recent indecisió dels actius i la reculada d'aquests em responnen dues coses. Uns ho atribueixen al

perill que els bancs centrals a Europa i al Japó decideixin emprendre la retirada i deixar d'oferir suport al mercat, decebut pel pobre resultat de les seves accions. Això explicaria la caiguda del mercat de deute. Ja vaig explicar fa uns dies que veig això poc probable. Uns altres em responen el de sempre: que estan veient una desacceleració generalitzada en els EUA que 'fa olor' a recessió. Això explicaria la caiguda de l'Equity. Referent a això, els hi contesto que jo també he vist el mateix que ells, encara que sembla que veiem coses diferents. Reconec el de la reculada en àrees importants (manufactura es contreu -0,4 % yoy, ISM serveis desaccelera a 51 des de 54, i el rebot del sector immobiliari ha perdut força). Fins aquí la part insofrible. La gran pregunta és si això és el que se'n diu un 'soft-patch' (sot) o, com ells creuen, la fase inicial d'una recessió. En la meua humil i 'insegura' opinió, hi han tres raons convincentes per desvaloritzar (que no menysprear) els seus més temuts presagis.

1. Un dels meus indicadors preferits per estimar el risc de recessió és l'NFIB job openings, que, per cert, l'he introduït en mes d'una ocasió. Aquest indicador es manté en el més alt d'aquest cicle de recuperació (és a dir, des del 2009 fins avui). Mirin, això va mes enllà d'una mera estadística. L'alt nivell de les vacants creades suggereix (encara que de manera esbiaixada pels primers) que les companyies als EUA veuen aquesta desacceleració que els hi comentava com alguna cosa temporal, doncs en veritat segueixen inten-

La gran pregunta és si això és el que se'n diu un 'soft-patch' (sot) o, com ells creuen, la fase inicial d'una recessió

tant contractar personal dins d'un mercat laboral que està ja molt estret i en el qual no hi ha treballadors inactius disponibles. Davant d'això, lluny d'experimentar una reacció d'efectes 'rotulians' d'aquests que et fan doblegar les cames per la preocupació, el que projecto és una pressió salarial a l'alça, així com del consum corresponent. Això no és recessiu. Més aviat al contrari, «fa bona olor».

2. Malgrat el recent augment en els interessos dels bons en els trams llargs de la corba, una cosa que fins i tot els més segurs de sí mateixos poden veure

com una amenaça per a les vendes en el sector immobiliari (doncs el cost de finançament és més elevat), haig de dir de manera segura i decidida que els tipus d'interès a llarg termini (i els costos de finançament) segueixen sent molt baixos i decididament 'supportive' per al creixement.

3. Desacceleració en els serveis? Res no pot sostenir ritmes d'acceleració permanents. Passar de 54 a 51 és desaccelerar el ritme d'expansió, però es només expansió al cap i a la fi. Ja en parlarem quan se situï de manera repetida per sota de 50.

Una altra cosa que m'agrada utilitzar per mesurar els riscos d'aquesta economia és la comparació entre el Retorn del Capital (ROIC), i el Cost del Capital (ANAR). Quan el primer cau als nivells (o es situa per sota) del segon, llavors hem

de resar, doncs l'emprenedor-empresari deixarà d'utilitzar el capital. Avui no és el cas.

Encara volen escoltar la recomanació de com actuar davant d'això, encara que jo no parli alemany i no hagi nascut a París ni a Londres? Imaginem que vostè està avui amb exposició neutra (invertit però cobert). Si la TIR dels bons (Treasury) segueix pujant, llavors la probabilitat d'una recessió als EUA augmentarà, la qual cosa significa que a partir del 2% - 2.25% en la TIR vostè haurà de començar a comprar bons a 10 anys i evitar comprar borsa en "mínims" (doncs no ho seran encara que vostè ho cregui). Si en canvi la TIR dels bons deixa de pujar i es manté per uns dies en el rang 1,7% - 2%, llavors vostè ha de comprar borsa en mínims durant aquests dies (perquè probablement els nivells que vegi en aquest moment siguin mínims). Per descomptat, res és segur en la vida.

Els operadors del casino tindran un ampli ventall de jocs per implantar

El personal que hi treballi haurà de disposar de la llicència de classe I i també es fixen les limitacions per a les propines

El Govern ha donat el vistiplau al reglament del casino que fixa, entre d'altres, un ampli catàleg de jocs de tal manera que siguin els operadors els que puguin definir la seva cartera en funció dels clients als quals vulguin atreure. Malgrat això, cadascun d'aquests jocs hauran de ser autoritzats, tal com ha posat en relleu el director del Consell Regulador del Joc, Xavier Bardina. Altres requisits que hauran de complir aquests operadors és fer un desemborsament d'un capital social mínim d'1,2 milions i diposar d'una garantia bancària de 600.000 euros. Des del Govern s'ha reiterat la voluntat que el concurs per a la licitació d'aquesta infraestructura es faci al llarg del primer trimestre del 2017.

El Consell de Ministres ha aprovat el reglament del casino que inclou un annex amb un catàleg de jocs que s'ha establert de manera àmplia perquè l'operador que pugui optar a explotar el futur casino pugui determinar quins jocs implantar en funció del públic al qual vulgui atreure. Aquest reglament suposa, tal com ha manifestat Bardina, «el penúltim pas» abans de la licitació del casino, que es manté per al primer trimestre del 2017, tal com ha insistit el ministre Portaveu, Jordi Cinca.

El reglament completa el marc regulatori per a l'establiment del futur casino i entra al detall, per exemple, de les característiques d'aquesta instal·lació. D'aquesta manera, es determinen els requisits que hauran de complir els operadors per poder participar en la licitació de la llicència, que es fa

rà a través d'un concurs internacional, i també es fixa que hauran de constituir-se com a societat de dret andorrà, que hauran de fer un desemborsament d'un capital social de com a mínim 1,2 milions i disposar d'una garantia bancària de 600.000 euros.

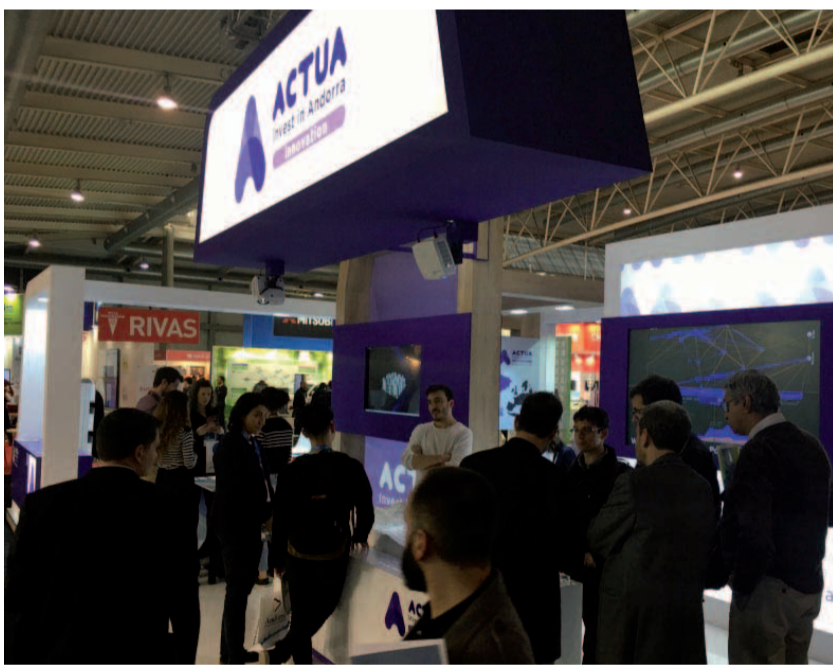
També es determina el funciona-

ment de les sales de joc així com els mecanismes de control en l'accés a les sales com ara l'expedició de la targeta d'entrada i els serveis complementaris que hauran de tenir com ara un bar, un restaurant o una sala d'usos múltiples per a espectacles o actes culturals. A més, es fixa que el personal que hi treballi haurà de disposar de la llicència de classe I i també es fixen les limitacions per a les propines.

Altres aspectes recollits en aquest reglament fan referència, per exemple, a l'homologació i els requisits de les màquines que, tal com ha remarcat Bardina, han de tenir una «traçabilitat» des que arriben al país fins que siguin novament exportades o destruïdes. I també els requisits sobre la publicitat, en la qual es té una especial cura dels menors. Qüestionats sobre si aquesta instal·lació acollirà o no un hotel, tant Bardina com Cinca han remarcat que aquesta serà una qüestió que anirà lligada al plec de bases de la licitació. El ministre Portaveu ha remarcat que esperen que quan aquest concurs es publiqui siguin moltes les peticions que es puguin rebre i ha remarcat que aquest reglament servirà perquè els operadors interessats vagin concretant les especificitats que hauran de complir per optar al concurs.

El pla estadístic 2017-2020 se centrarà en població i empreses

El Govern ha aprovat el projecte de llei del pla d'estadística 2017-2020 que preveu dur a terme un total de 210 activitats estadístiques molt centrades en la població i l'activitat econòmica. Entre els objectius marcats hi ha un registre estadístic de població i d'empreses. En el període 2017-2020 es duran a terme un total de 210 activitats estadístiques de les quals 80 s'hauran de desplegar i implementar de nou, tal com ha explicat el coordinador del Departament d'Estadística, Enric Ripoll. Aquestes són algunes de les dades que s'han facilitat en motiu de l'aprovació, per part del Govern del projecte de llei del pla d'estadística 2017-2020, un document que materialitza la Llei d'estadística aprovada el 2013 i que serveix per planificar els objectius d'activitats estadístiques. Ripoll ha detallat que en aquests quatre anys se centraran els esforços molt especialment en les estadístiques demogràfiques i socials i en les econòmiques. Així, es pretén crear el registre estadístic de població, l'articulació del cens estadístic de la població, la creació del registre estadístic d'empreses, l'elaboració de l'estadística econòmica de les empreses, la construcció d'un marc simplificat de comptabilitat nacional (alineat amb el sistema europeu), la vertebració d'una estadística integral sobre ingressos i condicions de vida de la població i també la consolidació de les estadístiques existents per sectors.

Més de 400 empreses s'interessen pels projectes andorrans a l'Smart City Expo celebrat a l'Hospitalet

La presència d'Actua -Invest in Andorra- a la sisena edició de l'Smart City Expo World Congress (SCEWC) es va tancar la setmana passada a l'Hospitalet de Llobregat (Barcelona) amb més de 400 contactes empresarials principalment de països europeus, americans i asiàtics. La directora d'Actua, Imma Jiménez, ha qualificat d'«èxit rotund» el balanç dels tres dies de congrés, i «ens ha servit per donar a conèixer a escala internacional els projectes d'innovació que estem desenvolupant. La prova és el gran nombre de demandes d'informació que hem rebut». Jiménez ha assenyalat que «les persones que han

vingut al nostre estand s'han interessat pel nostre Big Data i pels avantatges d'invertir al país. També ens han demanat, en moltes ocasions, pels canvis legislatius en matèria d'obertura econòmica», i ha afegit que «ara ens toca continuar treballant per materialitzar aquests contactes en noves oportunitats de negoci en el sector de la innovació. Això també repercutirà en la creació de llocs de treball amb talent andorrà». La directora d'Actua ha afegit que «vist l'èxit d'aquesta edició esperem poder tornar l'any vinent a aquest congrés, que ara mateix, és considerat el més important del món».

L'ABA defensa que l'intercanvi culmina el camí cap a la transparència

El proper 1 de desembre el Consell General votarà el projecte de llei d'intercanvi automàtic d'informació fiscal que, tal com ha assegurat la directora de l'Associació de Bancs Andorrans (ABA), Esther Puigercós, suposa la culminació del camí iniciat pel sector per complir tots els estàndards de transparència. Puigercós ha destacat que la llei dona el marc jurídic per complir amb l'estàndard comú de l'OCDE en aquesta matèria creat l'any 2014 i que ja han signat 101 països, i que el text entrarà en vigor l'1 de gener del 2017. Des de l'ABA han indicat que les entitats ja estan informant els clients del nou escenari per tal que regularitzin la seva situació, i asseguren que la plaça financera pot continuar sent competitiva per l'experiència que té en banca privada i la seva diversificació geogràfica i de producte.

L'ABA ha explicat com els bancs andorrans s'estan adaptant per aplicar, a partir del gener del 2017, l'intercanvi automàtic d'informació fiscal. La llei, que està previst que s'aprovi el proper 1 de desembre, obliga les entitats a recopilar les dades dels titulars de comptes financers de residents a la Unió Europea i a transferir la informació, excepte en els casos dels comptes exclosos, el setembre del 2018 amb dades del gener del 2017 en el cas dels comptes de més d'un milió de dòlars, i un any més tard per als comptes de menys valor i per als comptes de persones jurídiques de més de 250.000 dòlars.

Puigercós ha volgut deixar clar que es tracta d'un estàndard comú que han d'adoptar tots els països que han signat el conveni multilateral amb l'OCDE (fins a 101), i que tant aquest conveni com la llei preveuen uns mecanismes per preservar

la confidencialitat de les dades. Andorra haurà d'intercanviar informació amb els països de la Unió Europea, i també amb aquells que hagin signat el conveni amb l'OCDE amb els quals el Principat signi un conveni bilateral que haurà de ser ratificat pel Consell General.

Puigercós també ha deixat clar que la tipologia de comptes exclosos que preveu la llei estan previstos en l'estàndard de l'OCDE i que en cap cas s'han fixat per ser una via d'escapatoria per als evasors fiscals. Així, ha recordat que, entre d'altres, no s'hauran de comunicar comptes vinculats a assegurances o a títols de deute públic andorrà, però que aquests no poden superar els 50.000 euros i que l'efecte d'estar exclosos és limitat, ja que s'acaba quan venç el producte en qüestió. La directora de l'ABA també ha fet èmfasi en el fet que la informació a intercanviar és recíproca, només afecta els comptes financers, i que els imports es comunicaran de manera agregada, sense especificar els imports en dipòsits o inversions.

L'ABA no ha volgut avançar quin efecte tindrà l'entrada en vigor de l'intercanvi d'informació en el negoci del sector, i s'ha limitat a indicar que les entitats estan informant els clients del nou escenari i recomanant-los que regularitzin la seva situació.

Tot i ser una entitat intervinguda i administrada per l'AREB, l'ABA ha confirmat que BPA també haurà d'aplicar l'intercanvi automàtic d'informació fiscal, ja que fins que no es liquidi continua sent un banc. Aquest fet pot afectar els clients no residents que tenen els seus comptes bloquejats i que, per tant, no els poden regularitzar.

Les rebaixes d'hivern començaran el proper 22 de desembre

El Govern ha aprovat el calendari de rebaixes d'hivern, que s'iniciaran el 22 de desembre i tindran una durada màxima de tres mesos. Aquest any s'endarrerirà una setmana el període, en relació amb l'any passat, «perquè cada vegada agafa més força el 'Black Friday' i preteníem separar-nos d'aquest esdeveniment per defugir que hi hagi una sensació permanent de campanyes de promoció», ha explicat el ministre Portaveu, Jordi Cinca.

El Govern acostuma a anunciar el calendari de les rebaixes d'hivern a aquestes alçades de l'any -per això publicarà la setmana vinent el decret que fixarà aquestes dates i recordarà les obligacions que tenen els comerços a l'hora de fer les seves campanyes- «perquè hi hagi certa homogeneïtat en la gestió de les rebaixes al país», ha explicat Cinca.

Tres dies abans de l'inici de les rebaixes d'hivern, les botigues que ho considerin oportú podran celebrar allò que es coneix com a «rebaixes privades», que són les promocions adreçades només als clients habituals dels comerços. El 22 de desembre començaran oficialment les rebaixes, que duraran, com a màxim tres mesos. L'altra motivació del Govern per posposar una setmana el període de rebaixes ve donada per raons de calendari: per la combinació de caps de setmana, si es repetia el criteri de l'any passat el període promocional havia de començar el tercer cap de setmana de desembre, que «quedava molt lluny de les vacances», ha dit Cinca.